

Forfl. t. L. om midlert. Forandr. i Toldafgifterne.

tægt, der vilde kunne ventes for Statskassen, vilde saaledes komme til at bevæge sig imellem 687,000 Kr. ved Indtægt af Majs-told og 300,000 Kr. af forøget Rarrums-beskatning i Brænderierne.

Medens Hvede og Rug ikke kunne fortrænges fra det indenlandske Marked af fremmed Konkurrence, synes derimod Byggen, den Kornsort, som i mange Henseender er den vigtigste for den danske Landmand, ikke at kunne regne sikkert paa Afsetning heri Landet, idet der navnlig i de sidste Aar indføres ikke ubetydelige Kvantiteter. Det turde derfor være ønskeligt at give den indenlandske Producent en Støtte i Paalæget af en Afgift af denne Kornsort, der, forsaavidt som Indførselen bliver den samme, som den i Aarene 1880—84 gennemsnitlig har været, kan anslaaes til 181,700 Kroner.

Saa godt som alle europæiske Lande med Undtagelse af England, Belgien, Holland og Sverig have Told paa Kornvarer i større eller mindre Udstrækning.

ad § 2.

Efter at Indenrigsministeriet i Foraaret 1884 havde nedsat en Kommission med den Opgave at tage alle med den indenlandske Sukkerøvelkultur og Sukkerfabrikation i Forbindelse staaende Spørgsmaal under Overveielse har denne Kommission under 11te December f. A. afgivet sin nedenfor trykte Betænkning, hvorefter den uagtet den Betydning, der tillægges Udbredelsen af Sukkerøvedyrkningen og den dermed forbundne Roesukkerfabrikation ikke under de nuværende Omstændigheder tør tilraade Skridt, der i større Maal kunde opmuntre til Sukkerøvedyrkning. Under Hensyn til den Interesse, som Bevarelsen af den forholdsvis lønnende Sukkerøvedyrkning har for de Landbrug, som alt deltage i denne, og til den Udvidelse af denne, som Landets egen Forsyning med Sukker kan tillade, har Kommissionen overfor de ugunstige Konjunkturer for Afsetningen af Landvæsenets produkter i det hele og den Fare, som Udlandets Konkurrence medfører for Sukkerindustrien og dermed for det deri interesserede Agerbrug, opfordret Regjeringen til ikke at blive staaende ved den Roesukkerindustrien ved Beskatningen efter Lovene af 3die Maj 1873 og 24de Marts 1877 sikrede Digestilling i Besatningen med de indførte Sukkere, men derimod nedsatte Afgiften af det indenlandske Roesukker, saaledes at der ydes det en Beskyttelse til Bevarelsen af det indenlandske Marked.

Selv frafjet den Kalamitet, som det utvivlsomt vilde være, hvis vor Roesukker-Forelagte Lovforslag m. m.

industri maatte bukke under i Kampen med den udenlandske Produktion, kan Regjeringen ikke andet end erkjende, at man her har et Omraade, hvor en lønnende Afsetning for Landbruget kan bevares eller skaffes ved Reguleringen af Forbrugsafgifterne uden at træde andre Interesser i Vejen, og at man derfor nok kan forsvare under de nuværende Omstændigheder at træde beskyttende til for den indenlandske Roesukkerproduktion. Man har derfor troet at burde efterkomme den i Kommissionens Indstilling indeholdte Opfordring, hvorved kun Statskassen vil komme til at lide Tab ved Nedsættelsen i Afgiften paa det allerede nu til Konsumen anvendte Quantum indenlandske Roesukker med 0,825 Dre pr. Pfd. og ved den Afgang i Toldindtægterne, som kan ventes ved, at indenlandsk Roesukker vilde komme til at spille en større Rolle og fortrænge de med 1,375 Dre og 0,542 Dre pr. Pfd. højere beskattede fremmede Sukkere, medens Sukkeret snarest maa ventes at ville blive billigere maaste ogsaa af bedre Kvalitet for Konsumenterne.

Tabet for Statskassen kan i den nærmeste Tid efter Sukkerforbruget og Produktionen for 1884 anslaaes til 168,750 Kr. aarlig, men vil naturligtvis tiltage, efterhaanden som den indenlandske Produktion udvikler sig mere; at den skulde kunne udvikle sig saaledes i den begrændede Tid, for hvilken Lovens foreslaas at gjælde, at den vilde kunne dække hele den indenlandske Konsum eller i det Væsentlige de under Post: 228 og 229 fortoldede Sukkere kan næppe antages, men hvis saa var, vilde den yderligere Indtægtsafgang næppe overstige 409,000 Kr., da en Del af Konsumen dog altid maa antages at ville blive dækket af Sukker fra de danske vestindiske Øer, for hvilket et mindre Afslag foreslaaes i § 3. Indtægtsafgangen ved denne Paragraf vil saaledes i alle Tilfælde næppe være 580,000 Kr. aarlig.

ad § 3.

De her optagne Bestemmelser om Sukkerudførselen fra St. Croix ere stemmende med det i Rigsdagens forrige Samling fremsatte Forslag til Lov om midlertidige Toldbegunstigelser for Sukker og Maltas, som tilvirkes paa St. Croix, saaledes som det blev vedtaget af Landsthinget ved 3die Behandling. Medgangen herved i Indtægt anslaaes efter en Indførsel af 4½ Million Pfd. Sukker til 33,750 Kr.

ad §§ 4 og 5.

Det finansielle Resultat af Lovforslagets 3 første Paragrafer er selvfølgelig meget vanskeligt at angive, men i det finansielt